

Zaturdag

den 9 November.

FRANKFORT, den 5^{den} November.

Uit Milaan wordt het volgende geschreven: « Na de groote manoeuvres op den 7^{den}, 8sten en 9^{den} October, was er op den 11^{den} in de uitgebreide vlakke van Medule groote kerkenparade en plegtige godsdienst voor de troepen. Zeventig duizend man vormden een quarré, in welks midden een tempel van geweerlopen, pistolen, bajonetten en sabels opgerigt was. De aartshertog Onder-Koning en zijne gemalin, de Hertogin van Parma, Prins Frederik van Pruissen, de veldmaarschalk *Radeckij*, omringd van 40 generaals, twee magnaten in hunne rijke kleeding, en officieren van bijna alle Europese armées, maakten de ronde om het quarré. Na de mis werden er 103 kanonschoten gelost, waarna de troepen in de volgende orde defileerden: Een trein husaren, 4 bataljons jagers, 2 bataljons Tyrolsche jagers, 9 bataljons Kroaten, 50 bataljons infanterie, meest Hongaren en Bohemers; 24 batterijen artillerie met kruidwagens en het korps van congrevische vuurpijlen; terwijl het geheel werd besloten door de regimenten Keizer chevaux-legers, Koning van Beijeren dragonders, Lichtenstein en Koningin van Sardinie husaren, te zamen 32 eskadrons.

— Een der dagbladen meldt, dat er in het laatst van October te Erlau, eene aartsbisschoppelijke stad in Hongarije, van 17 à 20,000 inwoners, erge ongeregelde zaken zouden zijn voorgevallen. De aartsbisschop en de geestelijkheid hadden, bij de verkiezing van een' magistratspersoon, iemand voorgesteld, tegen wien de landadel ten sterkste ingenomen was. Deze had de boeren opgeruid, en het gevolg was geweest een hevig gevecht tusschen de aanhangers der beide partijen, waarbij eenige menschen het leven zouden verloren hebben en anderen zwaar gekwetst zijn. De boeren hadden de overwinning behaald, in de hoofdstraten alle vensters ingeslagen, en inzonderheid de huizen der geestelijkheid erg toegerigt.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 11^{den} October, melden het

verdere beknopping der zaken, indien niet de geringste verbetering zoude worden aangebragt. De regering kan dit niet verhelpen, hoe veel moeite zij zich ook geeft om de hoofdstad van levensmiddelen te voorzien. De regering doet overigens al het mogelijke om den lageren stand in toom te houden. De armee is aanmerkelijk versterkt geworden. — De koerierwissel tusschen Konstantinopel en Petersburg is thans zeer levendig; de protesten der Engelsche en Fransche kabinetten tegen het traktaat met Rusland schijnen daartoe aanleiding te geven. De gevolmagtigden der beide zee-mogendheden handelen in dezen gemeenschappelijk, en ofschoon zij uiterlijk op een vriendschappelijken voet met de Porte staan, is er echter eene groote verkoeling merkbaar, welke den Sultan zeer onaangenaam moet zijn. Het zou derhalve wel mogelijk zijn, dat de Porte eindelijk besloot, om tot wijzigingen in het traktaat over te gaan, en sommigen willen zelfs, dat *Achmed*-pacha naar Petersburg zou gezonden worden, om daarover te onderhandelen. Doch dit alles berust slechts op gissingen.

WEENEN, den 20sten October.

Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin zijn heden van hunne reis naar Boheme, Moravie en Opper-Oostenrijk in gewenschten welstand binnen deze hoofdstad teruggekeerd.

Berigten uit Konstantinopel, van den 10^{den} October, behelzen het volgende: « Den 22sten September heeft de Sultan de Turksche vloot, welke voor Beschiktasch geankerd lag, in oogenschouw genomen. De groot-admiraal *Tahir*-pacha gaf op dezen dag aan den Sultan een gastmaal aan boord van het lineschip *Mahmudie*, hetwelk ook de grooten des rijks bijwoonden. Den 6^{den} October vond in het dal der zoete wateren (*Kinfatchane*) een manoeuvre der artillerie plaats, hetwelk *Halil*-pacha, als generaal van dit korps, had bepaald. Ter eere van den Sultan waren daarmede onderscheidene festiviteiten verbonden, bij welke, op uitdrukkelijken last van Zijne Hoogheid, ook genoodigd waren de gezanten van Oostenrijk, Rusland, Groot-Brittanniën, Frankrijken en Pruissen, alsmede de gemalinnen van de Fransche en Engelsche gezanten, en de gemalin van den Oostenrijkschen gezant, welke den 2^{den} November te Konstantinopel was aangekomen. Nadat alle vreemde ministers aangekomen waren, werd het gezelschap in de smaakvol ingerigte vertrekken van het keizerlijke lustslot binnengeleid en met ververschingen

vergast. Spoedig daarop volgde de uitnoodiging, om zich in de audientie-zaal te begeven, waar Sultan *Mahmud*, in bijzijn der hooge ambtenaren van het serail en den staat, eenige woorden tot de aanwezige vertegenwoordigers der vijf groote mogendheden rigtte en dezelve verzocht, de manoeuvres bij te wonen, na welker afloop de Sultan en het diplomatieke ligchaam naar het lustslot terugkeerden, voor hetwelk nu allerlei koordendansers-kunsten vertoond werden, om Zijne Hoogheid en het gezelschap tot aan het middagmaal te vermaken. Dit had om 4 uur plaats, en het tegenwoordige diplomatieke ligchaam, alsmede de Turksche ministers zaten aan eene, naar den Europeischen smaak prachtig versierde tafel, welke in eene der zalen van het keizerlijke paviljoen geplaatst was. Gedurende den maaltijd werd eensklaps de deur van de zaal geopend, Sultan *Mahmud* trad binnen, en ging met langzame schreden rondom de tafel. Zijne Hoogheid groette de heeren ministers en de twee aanwezige dames met bijzondere vriendelijkheid. (De gemalin van den Engelschen gezant werd door onpasselijkheid verhinderd te verschijnen.) De Fransche gezant stelde, in naam zijner ambtgenooten, de gezondheid van den Sultan in, en het gansche gezelschap hief driemaal een vivat aan, waarna de Groote Heer zich weder verwijderde. 's Avonds werd er een prachtig vuurwerk ontstoken, waarna het gezelschap zich inscheepte, om naar Pera, Terapia en Bujukdere terug te keeren. Bij dit feest was nog deze omstandigheid merkwaardig, dat de beide Prinsen *Abdul Meschid* en *Abdul Aziz* voor de eerste maal verschenen zoo wel in de zaal, waar de Sultan het diplomatieke ligchaam ontving, als bij de manoeuvres, waarbij zij den Sultan te paard volgden.

Den 10^{den} October is te Konstantinopel, in de streek van Sultan *Mehmed* weder brand ontstaan, die echter bij de heerschende windstilte spoedig gebluscht werd, zoodat het getal afgebrande huizen niet zeer aanmerkelijk is.

De jongste berigten uit Candia gewagen van een oproer, aldaar na het vertrek van *Mehmed-Ali* ontstaan. Deze pacha had gedurende zijn

aanwezigheid te Candia de Grieken te vrede gehouden, maar nu te vreugde onder hen verwekt. Dan toen zij nu te kennen gaven, dat zij het best te vreden zouden wezen, wanneer het bij de oude door de Porte gehandhaafde belastingwetten bleef, was hij niet weinig verbaasd en gebelgd. De pacha verliet het eiland in een' kwaden luim. Spoedig daarna verscheen er eene verordening van denzelfden, waarbij eene nieuwe en zoo drukkende belasting op de bewoners van Candia gelegd werd, dat het Grieksche gedeelte derzelfden zich buiten staat verklaarde om ze te betalen, en ingeval men daarin volharden mogt, vergunning verzocht, om na verkoop hunner goederen het land te verlaten. Om aan deze verklaring nadruk bij te zetten, hadden zich reeds 12,000 man gewapend, tegen welke de bevelhebbers der troepen van *Mehmed-Ali* weinig zouden kunnen uitrigten. Ook de Turksche ingezetenen schenen bij de afzending dezer berigten zich aan de Grieken te willen aansluiten.

Mehmed-Ali is den 4^{den} September met de gansche Egyptische vloot van het eiland Candia te Alexandria wedergekeerd.

PARYS, den 4^{den} November.

Voort 't eerst sedert zeven dagen is heden de gewone post van Madrid aangekomen; daar echter de berigten, die dezelve heeft medegebragt, van vroegere dagteekening zijn, dan die, welke bij het gouvernement werden ontvangen, heeft men langs dezen weg niets belangrijks vernomen.

Te gelijk vermelden de ministeriele bladen, dat een koerier, die in den nacht van den 27sten op den 28sten Madrid verliet, de volgende bijzonderheden heeft overgebragt, omtrent de vroeger aangekondigde ontwapening der koninklijke vrijwilligers.

« Reeds op den 26sten werd in den raad van ministers, tot dezen maatregel besloten. In den ochtendstond van den volgenden dag, maakte het bestuur zich meester van het geschut dat aan de vrijwilligers behoorde, waarop weldra een groot gedeelte dezer zich in eene van hunne kazernes, in het midden der stad gelegen, vereenigde. Het volk kwam op de been en enige heethoofden vuurden uit vensters, onder het geroep van *Leve Karel V!* Men deed nu dadelijk troepen aanrukken, terwijl een vrij aanzienlijk getal burgers naar het paleis trok, en aldaar om wapenen vroeg. De Koningin vertoonde zich op het balkon, en werd

met gejuich begroet. Intusschen werden er eenige schoten tusschen een bataljon provinciale militee en de koninklijke vrijwilligers gewisseld, tot dat eindelijk deze, bedreigd wordende dat men hen alle over den kling zoude jagen, besloten de wapenen neder te leggen. Vele wisten zich door de vlugt te redden en verlieten de hoofdstad; andere keerden naar hunne woningen terug, terwijl enkele in de straten werden gedood. Op 't midden van den dag deed het plaatselijk bestuur in 't openbaar aan al de vrijwilligers, onder bedreiging der doodstraf, gelasten, hunne wapenen uit te leveren. Bij het vertrek van genoemden koerier, was de rust hersteld en was men zonder bezorgdheid.

Het officieel dagblad van Madrid, in den avond van den 27sten, buitengewoon uitgegeven, kondigde aan, dat de Koningin, om alle rampen voor te komen, die uit verkeerde inblazingen konden volgen, tot dezen belangrijken maatregel besloten had, en door den minister van oorlog ook in de onderscheidene provincien had doen gelasten, dezelve ten uitvoer te leggen; dat er wel is waar in de hoofdstad eenigen tegenstand was geboden, doch dat men op de bovenvermelde wijze zulks zeer spoedig had overwonnen; dat reeds dienzelfden avond een groot gedeelte der wapenen was overgegeven; dat de troepen eenige der gevangenen voor de verbittering des volks hadden moeten beschermen, doch dat degenen, die schuldig werden bevonden aan wezenlijke misdaden jegens den staat of de openbare rust, strengelijk zouden worden gestraft.

MIDDELBURG, den 6den November.

Op de bank de Caloo is de Engelsche koolbrik *Ariel*, gevoerd door *David Baster*, van Sunderland naar Schiedam bestemd, met, man en muis vergaan, nitgenomen een der matrozen, welke zich aan den mast had vastgeklemd, en, na 24 uren in dien toestand verkeerd te hebben, door schipper *J. Naerebout*, voerende een der Vlissingische loodsbooten, met veel moeite is gered en te Vlissingen binnengebragt, alwaar hij met alle menschlievendheid wordt behandeld. De kapitein, benevens drie matrozen en twee jongens, hebben hun graf in de golven gevonden.

DORDRECHT, den 6den November

Van Rotterdam schrijft men ons, dat de stoomboot *de Batavier*, toebehoorende aan de Nederlandsche stoomboot-maatschappij, wederom gedurende het jongste stormachtige weer nieuwen roem behaald, en van hare voortreffelijkheid boven vreemde zee-stoombooten bewijs gegeven heeft. Terwijl de Engelsche stoomboot *de sir Edward Banks*, tot overbrenging der brievenmalen gebezigd wordende, Zaterdag 2 November alleen ten gevolge van het bedaren van het weder sedert Maandag avond, terwijl zonder dat die Engelsche boot gewis nog langer zou uitgebleven zijn, — is de Nederlandsche stoomboot *de Batavier*, welke eerst Zondag den 3den dezer, des morgens ten half 9 ure, van Londen vertrok, in weerwil van het dien dag uiterst onstuimige weder, zonder eenige schade bekomen te hebben, Maandag avond ten 6 ure, dus maar weinige uren later dan gewoonlijk, en zulks door dat zij wegens het holle water te Hellevoetsluis had moeten binnenloopen, te Rotterdam aangekomen. *De Batavier* heeft alzoo den overtocht in 44½ uur minder tijds volbragt dan de *sir Edward Banks*, en gisteren, Dingsdag morgen ten 8 ure, op het bepaalde tijdstip, op nieuw de reis van Rotterdam naar Londen aangenomen, wederom, wegens het holle water, den weg langs Hellevoetsluis nemende.

's GRAVENHAGE, den 7den November.

Volgens sommigen zouden onze buitenlandsche betrekkingen tegenwoordig op eenen goeden voet staan. De zending van den Prins van *Schwartzemberg*, die van Amsterdam in deze residentie teruggekeerd is, zou, naar men verzekert, met eenen goeden uitslag bekroond zijn of worden, en zou de graaf weldra naar Weenen terugkeeren. Naar eenigen willen, zou dezerzijds aan den bondsdag de aanvraag plaats hebben of zijn geschied nopens Luxemburg, en ten gevolge daarvan de onderhandelingen te Londen worden hervat. Velen spreken van nieuwe voorstellen, die omtrent het groot-hertogdom zouden zijn gedaan, en welke betrekking zouden hebben tot eene ruiling van dat gedeelte van Luxemburg, hetwelk door onzen Koning niet aan Belgie zouden worden afgestaan, of als aan Nederland behoorende zoude worden aangemerkt.

— Volgens berigten uit Londen, heeft de conferentie over de Nederlandsche aangelegenheden, hare werkzaamheden hervat.

— Gisteren is in de Tweede Kamer het verslag der centrale afdeeling gelezen over het ontwerp van wet tot verleening van den vrijdom van azijns-accijns aan garen- en katoenverwerijen, en is bepaald dat de beraadslagingen daaromtrent heden zouden plaats hebben. Men betwijfelt, of er wel uitvoerige beraadslagingen over dat ontwerp zullen worden gehouden, daar het de goedkeuring der kamer verworven heeft, en de aanneming van hetzelfde met de billijkheid strookt.

In de afdeelingen van de Tweede Kamer houdt men zich bezig met het onderzoek der begrootingswetten, en ook onder anderen betrekkelijk die op den turf en de steenkolen.

Er is bij de kamer eene nieuwe redactie van het ontwerp omtrent het regt van opstal en erfpachtsregt ingekomen.

— De afdeelingen omtrent de nationale schuld zijn bij de berekeningen, behorende tot de staatsbegrooting van 1834, uitgetrokken als volgt: oude schuld:

1. Interessen van de werkelijk rentegevende schuld, à 2½ pCt. f 19,225,000. Af het gedeelte waar van het rijk eventueel zal worden ontlast f 8,400,000. Derhalve f 10,825,000.

2. Gewone toelage aan het amortisatie-syndicaat. *Memorie*. Renten der nieuwe schuld:

1. Interessen van de leening in evenredigheid der directe belastingen, volgens de wet van den 22sten November 1830 (Staatsblad No. 81), waarvan het kapitaal per resto groot zijn zal f 8,000,000, verschijnende 1 April 1834, à 5 pCt. f 400,000.

2. Idem van de vrijwillige leeningen, gedaan volgens de wetten van den 13den April en 28 Junij 1831 (Staatsbladen No. 9 en 20), waarvan het kapitaal per resto groot zal zijn f 6,000,000, verschijnende den 1sten Mei 1834, à 6 pCt. f 360,000.

3. Idem van de schatkistbiljetten, uitgegeven volgens art. 15 der wet van den 22sten November 1830 (Staatsblad No. 81), waarvan het kapitaal per resto groot zal zijn f 9,500,000, verschijnende den 1sten October 1834, à 6 pCt. f 570,000.

4. Idem van de leeningen in inschrijvingen à 5 pCt., volgens de wetten van den 6den Januarij 1832 (Staatsblad No. 9) en van den 22sten November 1832 (Staatsblad No. 54), van een kapitaal groot f 169,400,000 over de twee half jaren, verschijnende den laatsten Maart en den laatsten September 1834 f 8,470,000. — Aflossing der nieuwe schuld:

1. De aflossing der leening volgens de wet van den 22sten November 1830, rentende 5 pCt., wordt, in evenredigheid van het overblijvend kapitaal, op den voet van art. 14 derzelver wet, gebragt tot f 600,000.

2. De aflossing van de Schatkistbiljetten en van de obligatiën, rentende zes ten hondert, wordt, in afwachting van eene nadere regeling derzelve, gebragt voor. *Memorie*. Te zamen f 21,225,000.

AMSTERDAM, den 7den November.

Beurs-berigten van den 6den dezer.

Onze fondsenmarkt verkeerde heden over het algemeen in eene zeer stillige toestand, en ondanks de prijs- en omzet-variatiën ondergaan hebben, waren deelve alhier vrij gezocht.

Van onze binnenlandsche fondsen is onderscheiden aangekocht; ook Russische en Duitsche effecten vonden solide koopers.

Spaansche fondsen wederom hooger dan gisteren; men wilde wederom gunstiger tijdingen uit dit land ontvangen hebben; de effecten zijn voornamelijk aan spel blootgesteld en worden door elke tijding geïnfluenceerd.

Er liep heden een gerucht ter beurs, dat, doordien de zending van Prins *Schwartzenburg* volkomen gelukt is, dezelve binnen kort ons land verlaten zoude.

Zie hier de prijs-fluctuatien:

Holland. 2½ pCt. 49½, 1/8, 7/8, 1/8, 7/8, 1/8 gebleven; 5 pCt. 93½, 1/8, 7/8, 1/8, 7/8 gebleven, met tamelijk veel handel; kansbiljetten 22½, 1/8, 7/8, 1/8, 7/8 gebleven; bijzonder gewild waren oude en nieuwe syndicaat: 4½ pCt. 87½, 7/8, 1/8, 7/8, 1/8, 7/8; 3½ pCt. 70½, 7/8, 1/8 gebleven.

Rusland. Oude Russen à 101½; nieuwe 101½ à 1/2 in kleine posten gedaan; Russen van 1831 en 1833 91½, 1/8, 92, 91½ gebleven; eenige stukken Engelsche Russen zijn à 95 pCt. verhandeld; roebels 65½ à 7/8, doch alles met geringen omzet.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 59½, 1/8, 1/8, 1/8, 1/8, 1/8, 60, 59½ gebleven, met levendige omzetting; 3 pCt. 38½, 1/8, 1/8, 1/8; uitgestelde 12½ à 1/8; cortes-obligatiën in stukken van f 6000 18, 18½, 1/8, 1/8, 1/8, 1/8, 18 op het eind der beurs gebleven.

Napels. Bij *Lamaison* en *Bouwer* zijn à 82 en 82½ pCt. verhandeld.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken 92½, 1/8, 1/8, 1/8, 1/8 gebleven; 2½ pCt. 50 gedaan; *Prussische loten* à 90 f; *Poolsche loten* à 107 f verhandeld.

Braziliënen. 67½, 1/8 gedaan; *Columbianen* en *Mexicanen* geen handel, dus ook geene prijsvariatie. *Grieken* iets meer geoffereerd dan gisteren.

Beurs van den 7den November

De handel in onze fondsen over het algemeen was heden minder gewild dan gisteren, veroorzaakt door verscheidene groote verkoopers; voornamelijk in 2½ pCt.

Russische en Duitsche fondsen goed prijshoudend.

In Spaansche fondsen gering verkeer en geen variatie.

Ook heden heeft zich het gerucht hernieuwd, dat Prins *Schwartzenburg* vertrekken zoude.

Zie hier de blijvende prijzen der fondsen:

Holland. 2½ pCt. 49½ à 50; 5 pCt. 93½ à 94; kansbiljetten 22½ à 23; oude sijn-dicaat 87½ à 88; nieuwe 70½.

Rusland. Russen van 1831 en 1833 91½ à 92; roebels 65½ à 66.

Spanje. 5 pCt. 59½ à 60; 3 pCt. 38½ à 39; obligatiën-cortès 17½ à 18.

Oostenryk. 5 pCt. metallieken 92½ à 93; 2½ pCt. 50 pCt. gedaan.

ARNHEM, den 5den November.

Volgens op nieuw ontvangen berichten omtrent den staat der hervormde kerk in België, zal de predikant D. A. Goedkoop, van Gent, welhaast zijne zending voor de gevangenen buiten die stad vervuld hebben, terwijl ook uit die van Gent zelve die zending spoedig geëindigd zal kunnen zijn, daar men vrijheid gegeven heeft, zelfs aan criminele veroordeelden tu de noordelijke provincien, om zich voor het leger van don Pedro te verbinden. Reeds een zestigtal hadden zich verbonden, en zullen ten spoedigste vertrekken. Eene der voorwaarden is, dat zij, gedurende den tijd van hunnen straf-tijd, niet weder op Belgisch grondgebied zullen wederkeeren. Tot zelfs een gevangene van zestig jaren heeft zich verbonden. Zonder dit hulpmiddel zouden alle protestantsche gevangenen wederom naar Gent vervoerd zijn, om de reiskosten naar de overige gevangenen te besparen.

Uit Dendermonde schrijft men, dat, na geruimen tijd verhinderd te zijn geweest, de uitoefening van de openlijke godsdienst, wegens lierstellingen in het inwendige van het stadhuis, waar men vergadert, te ver-rigten, men op de helft van October het voorregt mogt hebben den predikant Goedkoop weder in deszelfs midden te zien, om ons voor te gaan en te stichten, door eene openbare leerreden en het bijzonder onderwijs der jeugd, bij gelegenheid dat hij zijne reize naar de gevangenen St. Bernard, Vilvoorden en Aalst herhaalde, waar alles nog op denzelfden voet voortduurt, en de protestantsche gevangenen noch naar Gent terug, doch naar don Pedro vertrokken waren, voor zoo verre vele van deze vergunning daartoe gebruik gemaakt hadden. Alleen te Aalst waren, op den na, alle protestantsche militaire gevangenen, van vreemde afkomst, reeds op reis naar Portugal!

Uit de Nederlandsche vesting Maastricht brengt men, als een bewijs van den toenemenden godsdienstigen geest, die onder de bezetting dier vesting heerscht, bij, dat, bij de voorbereiding voor het H. Avondmaal wederom een getal van niet minder dan 123 militairen van allerlei wapenen plegtig hunne afgelegde geloofsbelijdenis bevestigden: 90 derzelve waren door den jongsten leeraar C. van Epen, en 33 door den oudsten leeraar B. A. Jomkers onderwezen.

Mengelwerk.

Uerschillende Wittlegging.

De zending van ambassadeurs in België, door de hoven van Oostenryk en Pruisen, heeft dezer dagen niet weinig aanleiding tot geruchten en gissingen gegeven. Het Luiksche anti-revolutionnaire dagblad, *l'Industrie*, zegt daarvan onder anderen, dat de benoeming van den heer von Arnim, als afgezant van den Koning van Pruisen bij Koning Leo-pold, in dier voege moet verstaan worden, dat zulks eenig en alleen geschied is, omdat Frankrijk en Engeland afstand gedaan hebben van alle interventie in de Hollandsch-Belgische kwestie. De *Messageur de Gand* beschouwt daarentegen de zaak uit een geheel ander oogpunt. Indien de Noordsche Mogendheden — zegt hij — reeds voor drie jaren gedaan hadden, waartoe zij nu door het benoemen van afgezanten aan het Belgische hof hebben besloten, dan zou er thans hoogstwaarschijnlijk geen gewag meer van de Belgische revolutie gemaakt worden. Men werpe mij niet tegen, dat die benoeming en zending eene stilzwijgende erkenning is van het revolutionnaire beginsel, of wel eene goedkeuring van het gezag, hetwelk de Belgische overweldigers zich hebben aangematigd. Ging deze redenering door, dan moesten de autoriteiten der Italiaansche staten, om de noodzakelijkheid, waarin zij zich soms bevinden tot het onderhandelen met de hoofden der struikrovers, die de groote wegen onveilig maken, en tot wier dadelijke ueroeiing niet altijd de geschiktste middelen voorhanden zijn, door dien maatregel ook geacht worden, stilzwijgende goedkeurders hunner snoode bedrijven te zijn, daar juist het tegendeel waar is, en gezegde autoriteiten zich voorzeker geene gunstige gelegenheid laten ontglippen, om elk banditen-hoofd op te hangen, zoodra hij slechts in hunne handen valt. De Noordsche mogendheden hebben eindelijk de groote fout ingezien, waarin zij vervallen zijn door de Belgische revolutie en regeringloosheid geheel en al op zich zelve te laten werken onder den onmiddellijken invloed van Frankrijk. Afkeerig van alle gewapende tusschenkomst, werd het derhalve eene gebiedende noodzakelijkheid, langs eenen anderen weg en van nabij een wakend oog te houden op hetgeen in België wordt aangewend ter voortplanting van den oproergeest in Europa; en het is die weg, welken zij

zijn ingeslagen, door het benoemen en zenden van afgezanten aan het Brusselsche hof.)

Geen van beiden is zeker in de geheime bedoelingen der kabinetten ngewijd; maar de redenering van het Gendsche dagblad laat zich nog al beter verklaren, dan het gerucht van het Luiksche journal. Men neme er slechts van af het bijoogmerk eener hereeniging van Holland en België, welke de *Messageur de Gand* voorstaat, maar welke de groote meerderheid van het Oud-Nederlandsche volk even sterk verwerpt, als zij de massa des volks in België hatelijk is, en waarnaar de zoogenaamde Noordsche mogendheden dus wel niet meer trachten zullen, met gevaar van eene vredebreuk met Engeland en Frankrijk, die alles aanwenden, om de spruit hunner alliantie, het Belgisch koninkrijk, in het leven te houden en te doen groeijen en bloeijen. De door Oostenryk en Pruisen genomen maatregel, zal wel één der gevolgen zijn der te Munchengrätz gehoudene keizerlijke bijeenkomst. Bezwaarlijk toch laat het zich vooronderstellen, dat juist de benoeming en zending van ambassadeurs naar België, na die bijeenkomst, zouden hebben kunnen plaats grijpen, zonder dat, ter genoemde plaats, over zulk een gewigtig onderwerp eene beslissende beraadslaging hebbe stand gegrepen.

Gedachten

Over den Handel, onder anderen met betrekking tot den ge-projecteerden ijzeren spoorweg naar Keulen. Door den Schrijver van de BEDENKINGEN OVER HET CREDIET. Te Amsterdam, bij J. GUYKENS, 1833.

Wij hebben het maar al te juist voorspeld: die heer van het *Handelsblad* kan onmogelijk van ons afstappen. Trouwens, wij drijven nu sedert eenigen tijd in dezelfde atmosfeer, en mijnheer vindt het dan ook lastig, ons zoo dicht op de hielen te hebben. Zou het ook daarom zijn, dat hij van tijd tot tijd eene nieuwe gedaante aanneemt, of het soms moge gebeuren, dat wij hem, als niet herkende, voorbij liepen zonder hem te storren? Sedert 11 October l. l. is hij *Recensent* geworden! Dat is een zekere coquetterie. Het vorige kleed uitgediend hebbende, dat wil zeggen, nadat het publiek, onbescheiden genoeg, er door heen is gaan kijken, om mijnheers natuurlijke vormen te zien, trekt hij een ander aan, deftig, zwierig, maar vooral ruim: de ellen stof zijn niet gespaard: reeds hebben wij 14 kolommen dicht gedrukt, voor het lijf; de hemel weet, hoe veel er aan mouwen enz. zal gaan. — Maar, *badinage à-part*, men moet zeggen, dat hij een hol is, want hij doet het knap; weet gij hoe? Hij neemt dezelfde dosis van zijn kostelijk ingrediënt, legt ze wat te weken in alledaagsche praatjes; en zie daar, het ding dreigt uit te djen tot een geheel boekdeel. Evenwel, om nog eens terug te komen op dat nieuwe kleed, dat mijnheer aantrekt; gij kent het spreekwoord: — *het blijft een teelig ding.*

Tot zijne verschooning, moet men bekennen, dat dat recenseren iets zeer verleidelijks en aantrekkelijks heeft. Die *Gedachten over den Handel* hebben nog al gerucht gemaakt. Het stuk was raak: en de schrijver schijnt in 't geheel niet te behooren tot die soort van menschen, (zoo als er duizenden zijn) die vinden, dat wij Hollanders altijd onbegrijpelijk knap, eerlijk, kundig en wat gij maar wilt, zijn: maar hij zegt ons, nu en dan, harde waarheden; zoekt belangrijke kwestien tot zuivere en stevige beginselen te reduceren; spreekt duidelijk en zonder latijn, zoodat wij er allen wat aan kunnen hebben. « Neen, » zegt die heer van het *Handelsblad*, « zoo niet, ik heb nu eenmaal gezegd, dat die spoorweg gekheid was: nu moet ik ook vol houden: alles moet er onder; en ik boven! Geef mij eens spoedig dat boekje » Mijnheer stopt zijne pijp, schrijft aan het hoofd van zijn blad den titel van het boekje af, en denkt natuurlijk daardoor reeds de aandacht van Europa en gansch Nederland gewekt te hebben. Maar nu begint pas het orakel te spreken, dat door de gapende menigte zal aangehoord en aanbeden worden; want hij vindt bij duizenden van pijprookers en borreldrinkers (*badauds*) directen weerklank, en deze zijn er zoo door betooverd, dat zij niet eens hemerken, dat zij hunne eigen bondige redeneringen van hem terug krijgen. Waarlijk, wij moeten het hem toegeven, tegen zulken triomf, zoo gemakkelijk te behalen, is een gewoon mensch niet bestand.

Een recensent te rooveren is ons alreeds voorgekomen een onbescheidenheid jegens het publiek te zijn: dat kan wel oneindig worden. Wij willen ook volstrekt den schijn niet aannemen, als of wij ons boven den heer artikelschrijver wilden verheffen, die zich nu reeds verre boven den schrijver der *Gedachten* verheven waant. Wat die schrijver zelf doen zal, is ons onbekend; maar wij zouden hem wel in het oor willen fluisteren: « goede vriend! verkwist nu toch uwe moeite niet, om die quasie-recensie te weerleggen: gij hebt immers nooit op de toeyging in de koffijhuizen gerekend? » Maar misschien is hij van zelf zoo wijs van zich noch aan de *Arnhemse Courant*, noch aan het *Handelsblad* te storen.

Om toch aan onze lezers, in het kort, enig denkbeeld te geven, hoe dan nu het onderwerp opzettelijk door den artikel-schrijver behandeld

wordt, zullen wij de moeite nemen, een-enige sallante punten en demonstrieren over te nemen. Hij zal ons, hopen wij, daarom niet van plagiaat beschuldigen, vermits hij zelf gewoon is, al gaat hij maar van den Damp naar de Spoormarkt, alles, wat hij onder weg hoort praten, op te teekenen, en ons gedrukt als het zijne weer te geven. Let nu wel op, het is mijnheer die spreekt:

1. De schrijver der *Gedachten* zegt, dat de rijnvaart aan menigvuldige belemmeringen onderhevig is: dus ontkenst hij, dat er ooit hander door middel van de rijnvaart gedreven is. (Valt mij nu niet in de rede: straks kunt gij uitlagchen.)

2. Omdat de spoorweg, evenmin als de rijnvaart, niet alle concurrentie zal afsnijden, daarom is die spoorweg volstrekt niet beter als vervoermiddel dan de rijnvaart. (Ik weet al wat gij zeggen wilt, waarde lezers! het is alsof hij zeide, omdat een paard, evenmin als eene slak, den wind kan voorbij loopen, daarom loopen die twee even hard. Maar gij stoort de deftigheid der demonstratie. Luister dan in 's hemelsnaam wat geduldiger toe!)

3. Wanneer men een' spoorweg gaat maken, dan proest de Rijn toe, of loept hij droog. (De zakdoek in den mond! zoo is het goed.)

4. Des schrijvers berekeningen degenen niet, want hij denkt niet aan de stoomslepers. (*Crime de lèse vapeur!*)

5. Vermits onze rijnschepen regelmatig van hier vertrekken, daarom komen ze ook regelmatig aan. (Gerenvoijeerd naar Keulen en Mainz.)

6. Het binnenste van Europa (zijn dat de ingewanden?) behoort ruime oplagen te hebben, dan behoeven wij zoo dikwijls niet heen en weer te varen. (Als 't mijnheer maar belieft!)

7. Hoe sneller een vervoermiddel is, hoe meer de hoeveelheden verbrokkeld worden. (*Prodigious*, zou domine sampson zeggen: natuurlijk maken de stoomvaart en de slepers eene exceptie!)

8. De hoofdzaak bij een vervoer is, dat de goederen in de pakhuisen liggen. (Stilte, in 's Hemels naam: wij zitten hier niet in de comédie.)

9. De voorstanders van den spoorweg behooren te bewijzen, dat die weg meer vermag dan de gewone vaart: en, wanneer zij dit bewezen hebben, dan deugt het toef niet. (Koor: *aux petites maisons, aux petites maisons!* — Wij: als 't zoo gaat, scheiden wij er uit! Is dat een geweld maken?)

10. Het bestaande is de beste wederlegging van alle theorien. (Orakeltaal: dat had COLUMBUS eens moeten hooren, gewis ware hij 'n huis gebleven. Gelukkige eeuw, waarin wij leven!)

11. Omdat de ijzeren spoorweg hier nog niet bestaat, mag men de voordeelen daarvan niet vergelijken met de rijnvaart. (Nieuw recept voor recensenten.)

Ziedaar, waarde lezers, zoo wat de quintessentie van de twee eerste recensie-artikels: verwacht het derde en vierde bedrijf, wanneer er liefhebbers zijn. Wij wenschen het aan niemand op te dringen. N.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Nov. 1 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D
Den 8 dito 1 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 20 Duim; gevallen 0 D

Getrouwd:

A. J. COUWENBERG, Jz.
en
H. A. S. SOURY.

's GRAVENHAGE,
den 6den November
1833.

Op den 30sten October 1833 overleed, te VELP, Vrouwe A. E. KOOY, geboren REESESEN.

C. KOPERSMIT,
J. KOOY,
G. ANDRÉ DE LA PORTE.
Executeuren-Testamentair.

§ § § Mr. A. F. C. VAN TROJEN, Advocaat en Procureur te Nijmegen, qq., is voornemens, ten overstaan van den Notaris P. A. VAN REES, aldaar, op Woensdag den 27sten November 1833, des voormiddags ten 11 ure, ten huize van den Kastelein CRUMP, te Herveld, in het openbaar op hoogen te doen inzetten, om veertien dagen daarna finaal te worden verkocht:

Een BOUWHOF, Nimmés Homoet genaamd, bestaande uit een, voor eenige jaren nieuw opgetimmerd HUIS No. 58, met SCHUUR, BAKHUIS, BERG, HOF, BOOMGAARD, BOUW- en WEILAND, groot te zamen 41 Bunders, 28 Roeden en 30 Eilen, gelegen onder Herveld, Ambte van Overbetuwe, in perceelen of in smassa. — Alles behoorende aan den bewoner JAN SANDERS.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris, bij wien acht dagen voor den inzet de voorwaarden der verkoop zullen ter lezing liggen.

§ § § De Notaris J. O. H. DE BERGH, residierende te 's Hertogenbosch, zal, voor zijne principalen, in het openbaar verkoopen:

De GROVE en SMALE TIENDE, geheel van wordende onder Keent en Balgoijen, gelegen in den Ambte van tusschen Maas en Waal, Arrondissement Nijmegen, nagelaten door wijlen den Hoog Wel Geboren Heer BARON LUDOLPH DIEDERIK WILLEM CAREL VAN TENGNAGELL.

De voorschreve Tiende heeft, gedurende de laatste 15 jaren, door elkander gerekend, na afrek van alle kosten en lasten, zuiver opgebracht, de somma van f 630 jaarlijks.

Deze Verkoop zal geschieden te Ravenstein, in het Logement de Keurvorst van de Palst, bewoond bij LAMBERT BERS, op Zaterdag den 16den November 1833, des namiddags ten 2 ure provisioneel, zullende veertien dagen daarna, en dus op Zaterdag den 30sten derzelfde maand, op plaats en ure voorschreve, de finale verkoop plaats hebben.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris DE BERGH, te 's Hertogenbosch, alsmede ten huize van de Heeren L. D. VAN TENGNAGELL DE RAAD, en G. J. WILHELM, terwijl W. T. RADE, zelfstandig wijzer te Balgoijen, aanwijzing kan doen den Landerijen, waaruit de Tiende geheven wordt;

§ § § Te Zutphen, in het Koffijhuis het Zwijnshoofd, zal men, op den derden December aanstaande, bij inzet, en den 17den daaraanvolgende, bij finale toewijzing, telkens des middags om twee uren, veilen:

Een HUIS en TUIN, alhier op 's Gravenhof, voorzien van vijftien zoo BOVEN- als BENEDENKAMERS, meestal behangen en geplafonneerd en van STOOKPLAATSEN voorzien; voorts METDENKAMERS, KEUKEN, met REGEM- en POMPWATERS-POMP, drie VERWULDE KELDERS, twee DROOGZOLDERS en TURTZOLDERS, alsmede een daarnaast staande KOEPSHUIS en STALLING voor zes Paarden.

Waarom men nadere informatie te bekomen is bij den Rentmeester F. J. WEEENINK, te Zutphen; brieven franco.

§ § § In de stad Arnhem, of onmiddellijk buiten dezelve, wordt men, op eenen goeden stand, in de nabijheid van het water, TE KOOP of TE HUUR, een HUIS of LOCAAL, geschikt tot den opslag en het verblijf van Koopwaren.

Opgave van stand, grootte en prijs wordt verzocht aan X. bij G. VERBOON, Boekverkooper en Binder te Rotterdam.

§ § § Alle degenen, die iets verschuldigd zijn of te vorderen hebben aan den Boedel van wijlen den Wel Eerwaarden Heer GERHARDUS HEEBINK, in leven Pastoor bij de R. C. Gemeente van Gent en Doornenburg, worden verzocht daarvan ten spoedigste, immers vóór den 1sten December 1833, opgave te doen aan den Koopman JAN GAGEL, te Gent; brieven franco.

BERIGT, AAN DE VERZEKERDEN BY DE BRAND-WAARBORG-MAATSCHAPPY, ZEKERHEID EN RUST, OF DE PRIMES, TE BRUSSEL.

De Ondertekende acht zich verplicht bekend te maken, dat, hoewel zij volgens Poliasen No. 18472 en 23676 in dato April 1828, voor Brandschade verzekerd is bij de Brusselsche Maatschappij, Zekerheid en Rust, ook genaamd de Primes, en, volgens de bij haar berustende kwitantien, de Premien steeds door haar betaald zijn; zij, niettegenstaande het aanvanden van veelvuldige minnelijke pogingen, tot heden nog geene vergoeding heeft kunnen bekomen voor den Brand, die geheel haar eigendom heeft in de asch gelegd op den 14den Augustus II. Dremel, den 31sten October 1833.

ANNE MARIA DE KLYN.

§ § § BERNARD en AUGUST, FRÈRES, hebben de eer het Publiek te berigten, dat zij met een assortiment LAKENS bij den heer J. ROBERT uitgepakt zijn.

§ § § DAGAN, Marchand Grée, & Compagnie, de prévenir le public, qu'il est déballé chez Mr. ROBERT, au marché, avec un assortiment de PARFUMERIES ORIENTALES, et de PARIS, jusque au 42 Ct.

* * DE NEDERLANDSCHE ANEKDOTEN-ALMANAK, VOOR 1834, is van heden af, in alle voornamste Boekwinkels voorhanden, à 90 Centen; alsmede DE DWEOPER.

Een woord van allen, die de waarheid liefhebben. Door M. T. LAURMAN, Prekikant te Oosterlittens. Prijs f 1.00.

HONGARIE ZOO ALS HET IS EN DE HONGAREN ZOO ALS ZY ZYN. Door C. von SZEGERSHAZY, J. C. von TIELE en A. ELLRICH; Met aanmerkingen van den Vertaler. Prijs f 3.60.

VADER JACOBS LEERZAME VERTELLINGEN IN HET HOEKJE VAN DEN HAARD, aan zijne Kinderen. Prijs f 0.90.